

מ"ת 853/10/23 - מדינת-ישראל, פרקליטות חיפה נגד ורד מחאמיד (עציר),

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 853-10-23 מדינת ישראל נ' מחאמיד(עציר)

בפני כבוד השופט ניצן סילמן
המבקשת: מדינת-ישראל, פרקליטות חיפה (פלילי)

- נגד -
המשיב:
ורד מחאמיד (עציר),
ע"י ב"כ עו"ד עאדל בויראת

החלטה

בקשת מעצר עד תום ההליכים של המשיב כנגדו הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות נשק, ניסיון רצח, ירי מנשק חם ושיבוש מהלכי משפט.

העובדות עפ"י כתב האישום -

1. בין המשיב לבין עלי בן אחמד מחאמיד (להלן: "המתלונן"), סכסוך ממושך משנת 2013 על רקע ריב בין השניים בהיותם קטינים מהלכו פצע המתלונן את המשיב באמצעות סכין בלחיו וגרם לו צלקת.
2. משנת 2013 במספר הזדמנויות בהן פגש המשיב את המתלונן הוא הקניט וקילל אותו, גם לאחר סולחה שנערכה ביניהם.
3. ביום 18.8.23 בשעה 10 הגיע המתלונן לעסק של שטיפת רכבים במועאווייה והשאיר את רכבו מסוג ניסן, ועזב את המקום. בטרם שובו של המתלונן לעסק, הגיע למקום המשיב, כשהוא נושא אקדח טעון ב - 7 כדורים לפחות מסוג hollow point וסכין יפנית והסתתר במשרד בשטח העסק.
4. בשעה 11 חזר המתלונן לעסק וניגש לדלת נהג הרכב על מנת לקחת כסף לתשלום עבור השטיפה. המשיב יצא מהמשרד כשהוא אוחז ביד ימין באקדח, התקדם לעבר המתלונן וקרא "עלי שרבל", דרך את האקדח וירה לעבר המתלונן לפחות 7 כדורים, אשר 6 מהם חדרו לרגליו.

5. המתלונן נפל על בטנו לתוך הרכב כאשר ראשו על מושב הנוסע ליד הנהג. המשיב פתח את הדלת ליד הנהג, ובאמצעות סכין חתך את פניו של המתלונן וצווארו. המתלונן ניסה להתגונן ונגרמו לו חתכים בידיו. המשיב נמלט מהמקום.
6. כתוצאה ממעשי המשיב, המתלונן הובהל לביה"ח במצב אנוש, עבר מספר ניתוחים, כריתת רגל ימין מעל הברך, ותפירת חתכים בראש, בצוואר, בפנים ובידיים.

המשיב חלק על המסד הראייתי

7. לטענת המשיב, עד ניטראלי טען כי התוקף היה רעול פנים וזה עומד בסתירה לגרסת המתלונן שזיהה את המשיב כמי שתקף אותו.
8. המשיב טען כי המתלונן הפליל אותו לאור סכסוך קודם ביניהם. במשך 10 שנים לאחר הסולחה שהתקיימה בין השניים היחסים בין המשפחות היו טובים, מעולם לא הוגשה כנגד המשיב כל תלונה ולא היה כל אירוע של הטרדה.
9. עוד טען המשיב כי המתלונן שהיה בהכרה מהלך טיפול רפואי לא מסר את שמות האנשים שתקפו אותו. המשיב ביום האירוע עבד באום אל פחם עם אדם בשם תורק, ממשפחת בורגול, והמטרה חקרה את האדם הלא נכון בעניין.
10. המבקשת טענה כי גרסת העד הניטראלי שקרית ואינה תואמת ממצאי מחקרי תקשורת לנייד ברשותו לפיהם ביום האירוע כלל לא היה בזירה אלא בפתח תקווה.
11. אשר לגרסת המשיב לעד מאמת טענה המבקשת כי המשיב מסר רק בחקירתו השלישית את השם מוחמד תורכ כמי שהסיע אותו ביום האירוע, וכי קיימת היכרות בין אותו תורכ לבין כרם מחאמיד, דודו של המשיב. כרם מחאמיד בחקירתו ביום 15.9 אמר שאחמד תורכ, חבר, הוא שהסיע את המשיב ביום האירוע. כרם בחקירה קודמת לא סיפר אודות אותו אחמד, ומסר כי ביום האירוע המשיב התקשר אליו בווטסאפ ממספר שלא זוכר.
- מוחמד תורכ שלל בעדותו כל היכרות עם המשיב וכרם. בדיון טען ב"כ המשיב כי מדובר כלל בעד בשם מוחמד תורכ אחר, ולא זה שנחקר.
- לאור האמור, טענה המבקשת כי מדובר בגרסה שקרית ומתפתחת של המשיב שעשה יד אחת עם דודו על מנת להמציאה.

הראיות -

12. **סיכום אשפוז רפואי** - "התקבל לחדר הלם עם הכרה ירודה".

13. **מזכר רסמ זועב** - שוחח עם הפרמדיק שטיפל במתלונן שמסר כי המתלונן היה בהכרה והיה חשוב להם לשמור עליו ערני. המתלונן לא מסר מי ירה בו, אלא רק ענה להם בכך ולא על שאלות.

14. **מזכר רסמ זועבי 24.9 - דוח תובנות מחת"ק** - מנוי 8800 השייך **לעד אחמד עגאוי**, מאוכן ביום האירוע משעה 10:17 עד 13 בפתח תקווה. בין השעות 16:48 עד 19:57 במועאווייה, ומשעה 21:06 עד 23:22 שוב בפתח תקווה.

אין לעד שיחות עם אף מעורב בתיק

15. **עימות בין המשיב למתלונן 10.9** - המתלונן אמר למשיב "יא בן זונה ירית בי" וזרק עליו בקבוק מים. בהמשך סיפר המתלונן כי ביום האירוע, יום שישי, נכנס לעסק שטיפת רכבים במועאווייה אצל קרוב משפחתו סביבות 11 כדי להוציא כסף, ואז הצביע על המשיב ואמר "קסאם" קרא לו עלי שרבלי וירה בו ברגליים, הוא נפל לרכב פנימה, ואז המשיב הגיע מסביבי וחתך אותו (הצביע על פניו וצווארו).

המשיב בתגובה אמר שזה שקר, "חפש את מי שעשה זאת.. חיממו אותך"

המתלונן אמר שהמשיב משקר, הוא ירה בו, מכיר אותו טוב ולא יודע למה הוא עשה את זה.

המשיב חזר ואמר שהמתלונן טועה, הוא לא עשה את זה, אין בינו לבין המתלונן כלום

הודעות -

16. **מתלונן - 25.8** ביום האירוע הלך להביא את רכבו מסוג ניסן מעסק שטיפת רכבים סמוך לשעה 11:30. נכנס לעסק, ואז הגיע לעברו קסאם ורד מחאמיד, הוא בא מאחור והחזיק ביד ימין אקדח וירה בו ברגליים. הוא נזרק לתוך הרכב, המשיב הסתובב והגיע מדלת ימנית קדמית, הוא ניסה להתגונן עם יד שמאל והמשיב דקר אותו ביד, ודקר אותו בצוואר ובלחי שמאל.

הוא התעלף והתעורר לאחר יומיים בבי"ח.

המשיב צעיר ממנו בשלוש שנים, בעבר היה ביניהם סכסוך, הוא שילם קנס ועשה עבודות שירות. לפני 13 שנים, כשהיה בן 11, הוא רב עם המשיב, דחף אותו והוא נחתך בפנים. מאז לא מסוכסכים ואין מתיחות בין המשפחות.

המשיב ניסה לפגוע בו מאז אבל הם דיברו איתו ועם אביו, הייתה סולחה, והבעיה נפתרה "ומאז לא היה משהו".

כשנכנס ביום האירוע לעסק השטיפה הוא **ראה את המשיב במשרד**. המשיב לבש חולצה קצרה בצבע שחור, **פניו היו גלויים**, היה אור יום וניתן היה לזהות דמויות.

המשיב קרא לו עלי שרבלי והתחיל לירות בו. המשיב חתך אותו עם סכין יפנית.

עמוד 3

17.9 בעסק השטיפה היו שני עובדים אבו דראע ונוסף שלא מכיר. אבו דראע אמר לו שיקח שעה לשטיפת הרכב. לאחר כשעה חזר לעסק, והארנק היה ברכב. הוא ניגש לרכב לקחת כסף ואז ראה את המשיב יוצא מהמשרד בעסק. המשיב קרא בשמו, החזיק ביד ימין אקדח, דרך את הנשק וירה בו ברגליים. הוא נפל לרכב על הבטן כאשר ראשו על כיסא הנוסע הקדמי. המשיב הסתובב מהצד השני, פתח את הדלת הקדמית, ראה שהוא אווז ביד סכין יפנית וחתך אותו בפנים ובצוואר. לא זוכר מה קרה אחרי, הוא התעורר בביה"ח.

בדרך חזרה לעסק הוא **פגש את תאופיק מחאמיד שהסיע אותו לעסק השטיפה ברכב שלו מסוג הונדה אקורד לבן. תאופיק הוריד אותו בכניסה לעסק והמשיך בנסיעה.**

אחרי האירוע בעבר בינו לבין המשיב, היו אינספור מקרים מצד המשיב ובני משפחתו לפגוע בו, בכל הזדמנות שנפגשו. המשיב איים וקילל אותו על מנת לגרור אותו לעימות. גם אביו של המשיב נהג לעקוב אחריו כשהלך לביה"ס. זה המשיך עד הסולחה לפני מס' שנים. אחרי הסולחה כשפגש במשיב הוא נהג לנעוץ בו עיניים כדי שיענה וניסה למשוך אותו לעימות. לפני כשנה בעסק שטיפת הרכב המשיב קילל אותו ופורסאן העיף אותו. ההורים שלו פנו לאביו של המשיב שהבטיח להרגיע אותו.

25.9 לא היה אף רעול פנים בארוע

17. **תאופיק מחאמיד** - המתלונן הוא שכן שלו. ביום האירוע סמוך לשעה 11 נסע ברכבו (הונדה אקורד בצבע לבן) וראה את המתלונן הולך ברגל. הוא אמר לו שלום, ואז המתלונן קרא לו לעצור וביקש ממנו להסיע אותו לעסק שטיפת הרכבים של פורסאן וכך עשה. הוא הוריד את המתלונן ונסע הביתה. כעבור כרבע שעה חצי שעה שמע על הירי.

לא שמע ירי, לא ראה את המשיב, לא ראה רעול פנים.

18. **פורסאן מחאמיד** - בעלי העסק לשטיפת רכבים, לא זכור לו אירוע לפני כשנה בעסק שלו בין המתלונן לבין המשיב.

19. **אחמד מחאמיד, אביו של המתלונן - 23.8** הודיעו לו ביום האירוע כי בנו נורה, כשהגיע לעסק שטיפת הרכב נמסר לו כי בנו כבר פונה לביה"ח. היום העירו את בנו בהדרגה בטיפול נמרץ והוא שאל אותו מה קרה ביום האירוע. המתלונן בקושי דיבר וסיפר לו שקסאם ירה ברגליים וחתך אותו בפנים והצוואר.

קסאם הוא המשיב. המניע לאירוע הוא שלפני עשר שנים בקטטה בין המשיב למתלונן, המשיב נפל ונחתך משברי זכוכית, מאז לא היה משהו חריג. היו מס' מקרים שהמשיב ניסה לריב או לתקוף את בנו, אבל הוא התעלם ממנו. הם ישבו עם אביו של המשיב שהבטיח להם שקסאם לא יעמוד עוד בדרכו של המתלונן ולא יתעסק איתו.

24.9 בנו סיפר לו כשהתעורר לראשונה בביה"ח שביום האירוע הגיע לעסק שטיפת המכוניות לקחת את רכבו.

כשנכנס לעסק, המשיב יצא אליו מהמשרד והתקרב לעברו כשהוא אוחז בנשק וירה בו ברגליים. המתלונן נפל על בטנו לתוך הרכב. המשיב הסתובב מהצד השני של הרכב ודקר אותו בסכין בפנים ובצוואר.

20. **מחאמיד מוחמד, אביו של המשיב** - בין המשיב למתלונן היה סכסוך בעבר כשהמשיב היה קטין. המתלונן דקר את בנו קסאם (המשיב). הם **עשו סולחה לפני שנים ומאז הם ביחסים טובים ואין סכסוכים**.

21. **כרם סעיד - 4.9** המתלונן קרוב משפחה שלו. בכפר מספרים שהוא נורה ע"י רעול פנים. יש בחור בשם אחמד מוחמד עג'אוי שסיפר שראה רעול פנים חובש כובע מגיע מתוך העסק ויורה.

המשיב הוא גם קרוב משפחה. ראה אותו לאחרונה שלשום, לקח אותו ממועאויה והביא אותו לתחנת המשטרה כי הוא היה דרוש לחקירה על הירי.

הוא היה איש הקשר בין שתי המשפחות. משפחת שרבלי האשימו את המשיב כמי שירה במתלונן, והתפקיד שלו היה לשכנע אותם שזה לא המשיב. הוא היה מהראשונים שפגשו את המשיב אחרי האירוע. המשיב נשבע לו שלא הוא ירה. המשיב ישן אצל בן דודו מואיד ושם שמע על האירוע. הוא פגש את המשיב באום אל פחם. הוא היה בטבריה כשהמשיב התקשר אליו ממספר שלא מכיר בשיחת ווטסאפ. המשיב אמר לו שהוא באום אל פחם וביקש ממנו להגיע אליו.

הוא פגש את המשיב ולקח אותו אליו. יש לו מחסן בשטח אדמה, והוא שם את המשיב שם כדי שלא יפגעו בו. המשיב היה מפוחד.

המשיב סיפר לו שהיה אצל מואיד ואז הגיע אליו דודו חאפז מחאמיד וסיפר לו שבחור נורה וחושדים בו. המשיב עלה על טרמפ לאום אל פחם עם בחור.

חשדו במשיב שירה בגלל הסכסוך שהיה בינו לבין המתלונן לפני כעשר שנים

15.9 המשיב נסע אותו יום עם בחור בשם אחמד תורכ, חבר, אין לו כרגע את מס' הטלפון שלו.

עומת עם גרסת המשיב כי מי שהסיע אותו הוא מוחמד תורכ ולא אחמד, ואמר כי ייתכן וזה בגלל שלאחמד יש בן דוד בשם מוחמד שנשוי לאישה ממועאויה וכל הזמן נמצא בכפר.

22. **חאפז מחאמיד** - ביום האירוע הוא קם סביבות 10, אכל ארוחת בוקר וישב בחצר הבית כששמע צעקות מבית אחמד שרבלי. הם אמרו שהיה ירי וקסאם חשוד בירי. הוא אמר להם שקסאם לא קשור וישן אצל אחיינו מואיד. הוא מתגורר ליד מואיד, ועלה לביתם במהירות. כשפגש את מואיד וקסאם סיפר למשיב שהוא חשוד בירי על המתלונן. המשיב לקח את הנייד שלו ויוצא בריצה יחף מהבית.

חושדים במשיב בגלל הסכסוך שהיה בינו לבין המתלונן לפני כעשר שנים. המתלונן דקר אותו בפנים. יום לפני האירוע הוא ראה את המשיב בביתו של מואיד.

23. **מואיד מחאמיד** - המשיב ישן אצלו לפני כשבועיים ביום חמישי. המשיב לא התקשר אליו לפני שהגיע. קמו סמוך לשעה 10, ואז הגיע אליהם דודו חאפז וסיפר שנורה בחור ממשפחת שרבלי והמשיב חשוד בירי. המשיב שמע את זה, לקח את הנייד שלו וברח.

24. **אחמד עג'אוי** - לא מכיר את המתלונן או המשיב. מכיר את כרם מחאמיד הכרות שטחית. ביום הארוע היה במועאווייה, ישן אצל חברו באסל. סמוך לשעה 10 בבוקר הלך לקנות ארוחת בוקר במאפיה, וראה רכב מסוג **הונדה אקורד בצבע לבן שעצר ליד עסק שטיפת רכבים. מהרכב יצא רעול פנים והתחיל לירות.** לא יודע במי, הוא הסתובב וחזר לבית חברו וסיפר לו מה קרה. סיפר לכרם יום או יומיים אחרי האירוע כשפגש אותו במועאווייה

25. **מוחמד אל תורק** - תושב אום אל פחם, לא מכיר אף אדם בשם ורד או קסאם. לא זיהה את המשיב בתמונה שהוצגה לו. **לא נפגש או העלה לרכבו ביום הארוע ולא הגיע לביתו באום אל פחם אף אחד. ביום האירוע בכלל לא היה במועאווייה,** היה בעבודה וסיים ב 17.

26. **המשיב - 2.9** יום לפני האירוע ישן אצל מואיד נדאל מחאמיד במועאווייה, ואז בבוקר הגיע בחור בשם חאפז תופיק מחאמיד, בן דוד של אבא שלו, ואמר לו שהוא ירה במישהו. הוא פחד, ונסע עם מישהו לאום אל פחם. הוא התקשר מהנייד של אותו בחור לכרם מחאמיד.

יש לו שם נוסף קסאם. מס' המנוי שלו מסתיים ב 66997.

בעבר היה לו סכסוך עם המתלונן, לפני 11 שנים בערך, יש לו צלקת בפנים. הם **עשו סולחה** 4 או 5 שנים אחרי.

חאפז תופיק הגיע בבוקר וסיפר לו שאחמד שורבלי נורה, והוא זה שירה בו. הוא פחד, ועצר בחור שנהג בניסן לבנה, התקשר מהטלפון שלו לכרם מחאמיד וביקש שיבוא לקחת אותו. כרם אסף אותו אליו לאדמה ושם הוא נשאר עד היום.

לא היה ביום האירוע בעסק לשטיפת רכבים של פורסאן.

4.9 אין בינו לבין המתלונן בעיה, המתלונן דקר אותו בעבר עם סכין, הם **עשו סולחה ומאז אין ביניהם משהו.**

הוא הגיע לביתו של מואיד ביום חמישי בלילה. **שוחח איתו לפני שהגיע.** יכול להיות שחאפז ראה אותו מגיע לשם. חאפז גר בצמוד למואיד. הם קמו בבוקר ואז הגיע חאפז וסיפר לו שהוא חשוד בירי במתלונן. הוא מהפחד יצא לרחוב, עצר רכב ונסע לאום אל פחם. הוא התקשר מהטלפון של הבחור לכרם וביקש ממנו להגיע. כרם לקח אותו אליו.

7.9 הוא לא מכיר את הבחור שעצר לו והסיע אותו לאום אל פחם, לא זוכר אותו. **הוא לא יודע איפה היה הנייד שלו אותו היום, אולי נפל. הבחור איתו נסע מכיר את כרם** והוא ביקש ממנו להתקשר אליו. הוא

הגיע לאום אל פחם בלי טלפון. נשאר באום אל פחם בשכ' בורגול אצל הבחור איתו נסע, הוא **בן דודו של כרם "מוחמד אל תורכ"**

12.9 התקשר לכרם ביום האירוע מהמנוי שלו 66997, הטלפון היה איתו.

26.9 אין בינו לבין המתלונן כלום, הייתה סולחה. הבחור שנסע איתו טרמפ, הוא אדם שאינו מכיר, יש לו רכב לבן ניסן. עומת עם גרסת מוחמד תורק שכלל לא היה במועאווייה ביום הארוע, ואמר שלא יודע מה שמו של הבחור "אחמד בורגול.. שכ' בורגול, תורק, לא יודע אחמד או מוחמד"

הוא התקשר מהנייד שלו לכרם, אמר תחילה שלא היה לו טלפון כי שוחח עם הרבה אנשים ולא רצה שיזמנו אותם לחקירה.

חזר וטען כי לאחר שכרם לקח אותו לשטח שלו נשאר שם ולא יצא. כרם הביא לו אוכל, אותו מצא כל פעם ליד הדלת. לא ידע להבהיר איכזני הנייד שלו בימים לאחר הארוע בכפר קרע, פרדסיה, באצטדיון נתניה ועוד.

הכרעה -

27. עיון בחומר החקירה מביא למסקנה כי קיימת תשתית לכאורית שאינה חפה מקשיים, אשר מצאתי כי אינם אימננטיים הפוגמים בעוצמה.

28. הלכה היא כי קיומן של ראיות לכאורה, לצרכי מעצר עד תום ההליכים, נקבע לפי המבחן של "אם נאמין": "אם נאמין לראיות התביעה, האם יהא בהן כדי לחייב את המסקנה שהעורר ביצע את המעשה המיוחס לו?" (ראו **בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ(2) 133).

היינו, ככל שיאמין ביהמ"ש לעדותו של המתלונן יורשע המשיב בעבירות המיוחסות לו, ועל כן, די בכך לשלב דנן.

29. אשר לדרישת תוספת ראייתית לעדות יחיד, אפנה לדבריו של כב' השופט שטיין **בבש"פ 6285/23 עלי אלאפסק נ' מ"י**, מיום 5.9.23 כי שלב המעצר הוא "שלב דיוני שבו, כאמור, אין צורך לבדוק את התקיימותה של דרישה לתוספת ראייתית בדמותו של סיוע, חיזוק או דבר-מה נוסף (ראו: בש"פ 2544/23, פסקה 14 והאסמכתאות שם).

בבש"פ 2544/23 פלוני נ' מ"י, מיום 2.4.23, התייחס כב' השופט שטיין לשלוש הגישות בפסיקה בעניין זה, כדלקמן -

"ראשית, אציין כי "הדעה הרווחת בפסיקה הינה כי בשלב המעצר עד תום ההליכים, אין צורך לעסוק בשאלת קיומה של ראיה תומכת (סיוע או חיזוק) מקום שזו האחרונה נדרשת" (ראו דברי השופט ד' ברלינר בבש"פ 7317/06 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 13 [פורסם בנבו] (11.9.2006)). לצידה של גישה זו, קיימת גישה אחרת: גישת המחמירים. לפי גישה זו, מן הדין לבדוק את התקיימותה של

דרישה לתוספת ראייתית - סיוע, חיזוק או דבר-מה נוסף - אשר חלה במשפטו של הנאשם, במסגרת הדיון במעצרו עד תום ההליכים כחלק מהבדיקה של ראיות לכאורה (ראו: בש"פ 70/90 צדוק נ' מדינת ישראל, פ"ד מד(1) 250, 251ה-ו (1990); בש"פ 2626/91 מדינת ישראל נ' אלמליח, פ"ד מה(3) 614, 615 (1991); וכן בש"פ 4301/13 בלטי נ' מדינת ישראל, פסקה 38 [פורסם בנבו] (14.7.2013); בש"פ 493/22 מדינת ישראל נ' חסין, פסקה 16 [פורסם בנבו] (6.2.2022)). השופט מ' נאור סברה כי טוב נעשה אם נאמץ את גישת-הביניים, אשר מגשרת בין שתי הגישות האמורות, בקבעה כי בהליכי מעצר עד תום ההליכים מן הדין להסתפק בבדיקת התוספת הראייתית ברמה לכאורית בלבד (ראו: בש"פ 6206/05 נאצר נ' מדינת ישראל, פסקאות 15-16 [פורסם בנבו] (21.8.2005)). לפי גישה זו, האפשרות שהנאשם יעיד להגנתו ויסבך את עצמו בשקריו אשר יעלו כדי חיזוק או סיוע לראיות התביעה, או יבחר בשתיקה אשר תהווה חיזוק או סיוע (ראו: סעיף 162 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982) - אף היא תישקל על כפות המאזניים. מנגד, העדר וודאות באשר לקיומו של חיזוק, דבר-מה נוסף או סיוע, כאשר אלו נדרשים על פי הדין, יהווה נתון שתומך בשחרורו של הנאשם לחלופת מעצר במסגרת המבחן המקובל של "מקבילית הכוחות" (ראו: בש"פ 6722/15 ניג'ם נ' מדינת ישראל, פסקה 10 [פורסם בנבו] (26.10.2015)).

אוסף ואציון כי הלכת זאדה, שעל בסיסה אנו מצווים להחליט בעניינן של ראיות לכאורה לצרכי מעצרו של נאשם עד תום משפטו, לא דנה בתוספות הראייתיות של סיוע, חיזוק ודבר-מה נוסף - כפי שצוין בה בלשון מפורשת (ראו: בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133, פסקה 19 להחלטתו של הנשיא א' ברק (1996)). הלכה זו משאירה אותנו אפוא עם שלוש הגישות המתוארות לעיל."

30. משכך, הרי שבשלב דנן די לפי הדעה הרווחת בפסיקה בעדות המתלונן ואין צורך לבחון קיומה של ראיה תומכת.

עם זאת, עדות המתלונן והחיזוקים לה כפי שיפורטו להלן, מקימים תשתית לכאורית גם עפ"י הגישה המחמירה -

א. מעדויות המתלונן, הוריו, כרם סעיד וחקירות המשיב עצמו עולה כי לאחר הסולחה שנערכה בין משפחות הצדדים לא היו תקריות כאלה ואחרות בין המשיב והמתלונן. ב"כ המשיב טען בדיון כי היחסים בין המשפחות היו טובים ולא הוגשה כל תלונה. משכך, הרי שלמעשה אין כל מניע/סיבה להפללת המתלונן את המשיב בביצוע המעשה.

ב. לאחר האירוע המתלונן לא היה במצב פיזי המאפשר לו למסור גרסתו לאירוע, לרבות מי האדם שתקף אותו (ראה - סיכום אשפוז, מזכר רסב זועבי). אולם, בהזדמנות הראשונה שעלה בידי המתלונן לדבר, כשהעירו אותו בהדרגה בביה"ח, הוא סיפר להוריו ודודו כי המשיב הוא שירה בו וחתך אותו בפניו וצווארו. גרסתו של המתלונן הייתה קוהרנטית לאורך כל הודעותיו.

ג. בעימות בין המשיב והמתלונן, מיד עם כניסת המשיב לחדר המתלונן קילל אותו, הטיח שירה בו וזרק עליו בקבוק מים. המשיב הכחיש, אולם המתלונן אמר שהוא ראה אותו ומכיר אותו טוב.

ד. גרסת אחמד עג'אוי כי הבחין ביום האירוע ברעול פנים שפורק מרכב הונדה אקורד בצבע לבן בכניסה לעסק שטיפת הרכבים, נשללה. העד אוכן ביום האירוע משעה 10:17 עד 13 בפתח תקווה. כמו כן, מעדויות המתלונן ותאופיק מחאמיד עולה, שתאופיק הסיע את המתלונן לעסק ברכבו מסוג הונדה אקורד בצבע לבן; די בכך לשמש חיזוק לשלב זה. המתלונן פרק מהרכב בכניסה לעסק. תאופיק העיד שלא שמע ירי ולא הבחין ברעול פנים.

ה. כרם בהודעתו הראשונה ביום 4.9 טען כי המשיב התקשר אליו ביום האירוע בשיחת ווטסאפ ממספר שאינו מכיר, אמר לו שהוא באום אל פחם וביקש ממנו להגיע לאסוף אותו. המשיב סיפר לו שעלה על טרמפ לאום אל פחם עם בחור, ללא כל אזכור של שמו, או כי יש היכרות בינו לבין אותו אדם.

רק בהודעתו השנייה, ב 15.9, מסר כרם כי את המשיב הסיע בחור בשם אחמד תורק, חבר שלו, וייתכן כי המשיב התבלבל בשם כשטען בחקירות ששם אותו בחור הוא מוחמד.

לא ניתן כל הסבר מניח את הדעת מדוע לא נאמר שמו של אותו אדם כבר בהודעה הראשונה, מדוע מסר כי שיחת הטלפון התקבלה ממספר שאינו מזהה אם אכן מדובר בחבר, ואיך מתיישבת גרסה זו עם גרסתו האחרונה של המשיב כי למעשה הוא זה שהתקשר לכרם מהנייד שלו בדרך לאום אל פחם.

ו. סתירות בגרסאות המשיב מהוות אף הן תוספת ראייתית - בשתי הודעות ראשונות (2.9 ו 4.9) מסר המשיב כי לקח טרמפ עם בחור שלא מכיר לאום אל פחם וביקש ממנו להתקשר מהנייד שלו לכרם; בהודעה שלישית מיום 7.9, סיפר שהנייד שלו לא היה איתו באותו יום, הבחור שלקח אותו טרמפ מכיר את כרם ולכן ידע את מס' הטלפון שלו והתקשר אליו לבקשתו, ושמו "מוחמד אל תורק"; בהודעה נוספת שינה גרסה ואמר כי הטלפון שלו היה איתו והוא התקשר לכרם מהנייד שלו; כשעומת עם גרסת מוחמד תורק שכלל לא היה בכפר מועאווייה באותו יום, אמר שלא יודע מה שם הבחור עמו נסע "אחמד או מוחמד".

ז. התנהגות מפלילה של המשיב לאחר האירוע, אשר הסגיר עצמו למשטרה רק לאחר יותר משבועיים על אף שידע כי נדרש לחקירה, מהווה אף היא חיזוק. גרסת המשיב כי נותר כל אותה העת בשטח האדמה של כרם, שדאג לו למזון, מחשש לנקמת משפחת המתלונן, עומדת בסתירה להודעות כרם וממצאי מחת"ק לפיהם מהלך אותה תקופה מאוכן המשיב במקומות שונים.

31. איני מתעלם מקשיים שעלו, כך למשל גרסת המשיב, שנתמכה בעדויות חאפז ומואיד, כי שהה מועד האירוע בביתו של מואיד, וחאפז הוא שהודיע לו על שאירע; מחדלי חקירה כך שלא נחקר האדם הנכון ממשפחת תורק, העד אחמד עג'אוי לא עומת עם ממצאי חקירה, ולא נחקר עובד נוסף בעסק. אולם, לא מצאתי שהם אימננטיים ופוגמים בתשתית. גם אם מדובר בתיק מהימנות, אין בכך לפגוע בסיכוי

ההרשעה.

32. כאמור, די לשלב דנן בהודעות המתלונן והחוזקים לה כפי שפורטו לעיל, כדי להקים תשתית לכאורית בעוצמה דיה לביסוס פוטנציאל הרשעה של המשיב בעבירות המיוחסות לו. אדון במשמעות מהלך הדין.

ניתנה היום, י' חשוון תשפ"ד, 25 אוקטובר 2023, בהעדר הצדדים.